

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2017. szeptember 3.

SZENTSZÉKI ELISMERÉS A HUNGARY HELPSNEK

Rétvári Bence, az EMMI miniszterhelyettese augusztus 26-án Rómában találkozott Paul Richard Gallagher érsekkel, a Szentszék külügyminiszterével. Bence részletes tájékoztatást adott Magyarország Hungary Helps programjáról és az üldözött keresztények megsegítése érdekében végzett magyar tevékenységről. A program lényege, hogy a támogatást az üldözöttek szülőföldjén kell nyújtani, mert ott ugyanaz az összeg sokkal több embernek tud hatékonyabb segítséget nyújtani. Magyarország azt vallja, hogy a segítséget vigyük oda és ne a bajt hozzuk ide.

Külön kitértek a települési újjáépítésre Irakban és a humanitárius segítségekre Jordániában és Libanonban. Az érsek külön elismerte, hogy a magyar kormány az üldözött területeken élő keresztények vezetőit személyesen is meghívta, illetve meglátogatta, hogy felnyissák az európaiak szemét a valós történésekre és a segítséget a helyi igényekhez igazítsák. Rétvári Bence elmondta, Magyarország anyagi erejét meghaladó módon is igyekszik támogatást adni oktatási, lakhatási, egészségügyi és más humanitárius célokra, illetve számos nagyságrendben biztosít ösztöndíjakat is. Gallagher külügyminiszter elismerésre méltónak nevezte a Hungary Helps programot és jó példának tartotta más országok számára is, mert visszaadja a reményt az otthonukat elhagyóknak, hogy szülőföldjükre visszatérve építsék újra a jövőjüket. Rétvári Bence személyesen is meghívta az érsek külügyminisztert az októberi, üldözött keresztények megsegítésével kapcsolatos budapesti nemzetközi konzultációra – tájékoztat az Emberi Erőforrások Minisztériumának közleménye.

SZENT IMRE-ÖSZTÖNDÍJ 2017

A Katolikus Központi Alapítvány pályázatot hirdet a 2017/2018. évi Szent Imre ösztöndíj elnyerésére. Pályázhat minden 9-15. osztályos középiskolás, vagy felsőoktatási intézményben nappali tagozaton, első diplomás képzésben részt vevő, magyarországi tanintézményben tanuló katolikus fiatal. A pályázatok elbírálása elsősorban a tanulmányi eredmény, az egy főre eső jövedelem, a testvérek, eltartottak száma, a hitok-

tatásban és a közösségi életben való részvétel alapján történik.

A kiértékelés postázásához a pályázat mellé bélyeggel ellátott, megcímezett válaszborítékot kell csatolni!

Az ösztöndíjat egy tanévre lehet elnyerni. A Kuratórium döntése után az Alapítvány az ösztöndíjjal szerződést köt az ösztöndíj folyósításának feltételeiről. A megkötött szerződés egy tanulmányi évre szól, az ösztöndíj újabb pályázat alapján ismételt elnyerhető. Az ösztöndíjra pályázni kizárólag pályázati úrlapon lehet. Nyomtatvány internetről letölthető, vagy az Alapítványtól bélyeggel ellátott válaszborítékkal lehet igényelni. Információ telefonon: 1/445-4587 (hétfőtől péntekig munkaidőben). A pályázathoz csatolandó a helyi plébánosnak, hitoktatónak az ajánlása, az iskolalátogatási-, vagy hallgatói jogviszony igazolás, valamint a jövedelem-igazolások, és egy bélyeggel ellátott, megcímezett válaszboríték.

A pályázatokat 2017. szeptember 20-ig, szerdáig kell benyújtani postán a Katolikus Központi Alapítvány címére: 1406 Budapest, Pf. 79. A borítékra kérjük ráírni: „Ösztöndíj pályázat”.

Csak szeptember 20-áig postára adott és pontosan kitöltött pályázatokat tudjuk elbírálni! A pályázatokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza. Döntés és kiértékelés decemberben várható.

Katolikus Központi Alapítvány

EGYHÁZI ADÓRÓL

Olvasva Tóni atya írását sok minden Estembe jutott az adózásról. Történelmi ismereteink alapján tudjuk Szent István királyunk rendeletét az egyházi tizedről. Arra is emlékszem, hogy gyerekkoromban jöttek hozzánk és beszédtek az egyházi adót, ezzel gyakran okoztak édesanyámnak fejtörést, hogy másnap miből fog főzni ebédet a négy gyerekének, de valahogy mindig megoldotta, igaz a beszédök is mondták majd újra jövőnk, talán akkor tud fizetni. Aztán nem jött senki beszédni, és leszoktunk az adófizetésről, pedig sokunknak volt rá lehetősége. Évek óta, saját jogon rendes adófizetőként és a képviselőtestület tagjaként

látom, hogy nélkülözhetetlen a plébánia fenntartásához a közösség tagjainak hozzájárulása. Remélem, hogy említett példánál 30.000 Ft mindenkinek több a nettó havi jövedelme, de 100.000 Ft esetén – ami szintén nem nagy havi jövedelem- mellbevágó élmény a 12.000 Ft kifizetése. Érdemes lenne több részletben pl. 3 havonta kérni a hozzájárulást. Megkönnyítené a fizetést, ha lenne lehetőség csekkel fizetni, - amit a plébánia biztosít-, vagy átutalással. Az irodai ügyeletek időpontja sok esetben csak a nyugdíjasoknak megfelelő. Elképzelhetőnek tartok sávós befizetési rendszert, ezek mondhatni részletkérdések.

Ami biztos, ha szeretnénk, hogy a plébánia épület megnövekedett fenntartási költségeit fedezni tudjuk és legyenek közös programok, tudjuk támogatni a közösségek munkáit, akkor bevételre is szükség van. Jelenleg van még tartalékunk, hiszen az előző években nem volt fűtés, világítás tehát közüzemi díj az épületre, de az első félév bevételei alapján, sokáig nem tudunk eredményesen működni. Remélem, hogy a Szent József templomba járók megértik és adójukkal segítik a plébánia munkáját!

Ezt a reményt alátámasztja az a sok forint, amit a perselybe vagy gyűjtésekkor a kosárba tesznek. Köszönjük! Péchy Mária

AZ ÉLET IGÉJE – 2017. szeptember

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.” (Mt 16,24)Jézus nyilvános életének delén járva nagy erővel hirdeti, hogy Isten országa közel van. Épp Jeruzsálemben készül. Tanítványai sejtik, hogy milyen nagy küldetésben jár, és felismerik benne Isten küldöttét, akire egész Izrael népe vár. Most végre szabadulást remélnék a római hatalomtól, valamint bíznak egy békét és virágzást hozó jobb világban.

Jézus azonban nem akarja, hogy ábrándokat kergessenek: világosan megmondja, hogy jeruzsálemi útja nem vezet győzelemre, hanem visszautasítják, szenvednie kell és megölik. Azt is feltárja előttük, hogy harmadnap feltámad. Nehéz megérteni és befogadni a szavait. Péter szemrehányást is tesz, nem akarja, hogy ez megtörténjen, és meg is próbálja lebeszélni róla Jézust.

Jézus határozottan megint Pétert, aztán tanítványaihoz intézi ezt a felkavaró meghívást: **„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.”**

Vajon mit kér Jézus ezekkel a szavakkal a tanítványaitól, a mai tanítványaitól is? Hogy megvessük saját magunkat? Hogy mindannyian teljes önmegtagadást vállaljunk? Azt kéri, hogy a szenvedést keressük, és így legyünk Isten nagyobb tetszésére?

Ez az íge inkább arra hív, hogy Jézus lépteit kövessük, fogadjuk be az evangéliumi értékeket és követelményeket, hogy egyre inkább rá hasonlítsunk. Ez azt jelenti, hogy éljük meg teljességgel az életet, ahogy Ő tette, akkor is, amikor a kereszt árnyékolja be utunkat.

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.” Tagadhatatlan, hogy mindenkinek megvan a maga keresztje: a fájdalom különböző formái részét képezik az emberi életnek, mégis úgy tűnik, érthetetlen számunkra, és ellenkezik a boldogság iránti vágyunkkal. Jézus pedig megtanít, hogy éppen ebben fedezzünk fel egy váratlan fényt. Olyan ez, mint amikor néha belépünk egy templomba, és felfedezzük, milyen csodálatos és ragyogó üvegablakai vannak, melyeken kívülről nem látszik semmi szépség.

Ha Jézust akarjuk követni, Ő azt kéri, hogy teljes mértékben fordítsuk meg az értékrendünket, mozdítsuk ki önmagunkat világunk középpontjából, és utasítsuk vissza a személyes érdekérvényesítés logikáját. Azt ajánlja, hogy jobban figyeljünk oda mások szükségleteire, mint a sajátunkra, hogy próbáljunk minden erőnkkel örömet szerezni másoknak, úgy, mint Ő, aki egyetlen alkalmat sem szalasztott el, hogy bátorítsa és reménnyel töltse el azokat, akikkel találkozott. Az önzésunktól való megszabadulás útján elindulhatunk emberségünk kiteljesedése felé, és ebben a szabadságban megtalálhatjuk személyiségünk teljes megvalósulását.

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.” Jézus arra hív, hogy tegyünk tanúságot az evangéliumról, akkor is, ha ezt a hűséget próbára teszik a környezetünkben tapasztalható kisebb-nagyobb értetlenségek.

Jézus velünk van, és azt akarja, hogy vele együtt tegyük fel az életünket arra, hogy megvalósuljon a legnagyobb ideál: az egyetemes testvériség, a szeretet civilizációja.

A szeretet radikalizmusa az emberi szív legmélyebb vágya. Ezt tanúsítják a nem keresztény vallási hagyományok egyes követői is, akik komolyan a lelkiismeretükre hallgattak. Gandhi így ír: „Ha valaki megölné, és én a gyilkosomért mondott imával az ajkamon halnék meg, és Istenre emlékeznék az Ő élő jelenlétének tudatában szívem szentélyében, akkor és csak akkor lehetne elmondani rólam, hogy él bennem az erők erőszakmentessége.” (M.K. Gandhi, *Antiche come le montagne*, Ed. di Comunità, Milano 1965, pp. 95-96.)

Chiara Lubich a megfeszített és elhagyott Jézus titkában találta meg az orvosságot a sebek gyógyítására személyes életünkben és az emberek, csoportok és népek között is. Sokakkal megosztotta ezt a tapasztalatát, amikor például 2007-ben a különböző keresztény egyházak és egyházi közösségek Stuttgartban megtartott rendezvényére így írt:

Életünk folyamán mi is mindnyájan átélünk az övéhez legalább kicsit hasonló fájdalmakat. (...) Amikor szenvedünk, és átéljük ezeket a fájdalmakat, Őrá emlékezünk, aki mindezt magára vette: szinte Ő van jelen, az Ő fájdalmában részesedünk. Tegyük úgy, mint Jézus, aki nem maradt ott megkövülten, hanem ahhoz a kiáltáshoz még hozzáfűzte: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet” (Lk 23,46), és újra ráhagyatkozott az Atyára.

*Hozzá hasonlóan mi is túlléphetünk a fájdalomon, és legyőzhetjük a megpróbáltatást azzal, hogy kimondjuk: „Szeretlek, elhagyott Jézus, téged szeretlek ebben, ez a fájdalom rád emlékeztet, a te megnyilvánulásod, a te arcod”. És ha a következő pillanatban tovább szeretjük a testvéreinket, és azt tesszük, amit Isten akar, legtöbbször megtapasztaljuk, hogy a fájdalom (...) örömré változik. (...) Azokban a kis közösségekben is, ahol élünk, (...) találkozhatunk kisebb vagy nagyobb széthúzással. Ezekben a fájdalmakban is az Ő arcát fedezhetjük fel, legyőzhetjük magunkban a fájdalmat, és azon lehetünk, hogy helyreállítsuk a testvériséget a többiekkel. (...) A közösségi kultúra útját és modelljét a keresztre feszített és elhagyott Jézusban találjuk meg.” (C. Lubich, *A közösségi kultúráért – „Együtt Európáért” Nemzetközi találkozó* Stuttgart, 2007. május 12.) *Letizia Magri**